

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2021)0382

Az új EU–Kína stratégia

Az Európai Parlament 2021. szeptember 16-i állásfoglalása az új EU–Kína stratégiáról (2021/2037(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Az EU és Kína – stratégiai kilátások” című, 2019. március 12-i közös közleményére (JOIN(2019)0005),
- tekintettel az EU és Kína között az emberi jogokról folytatott, 1995-ben indított párbeszédre és a párbeszéd 2019. április 1-jén és 2-án, Brüsszelben tartott 37. fordulójára,
- tekintettel az EU és Kína között 2003-ban indított stratégiai partnerségre,
- tekintettel az EU–Kína 2020 stratégiai együttműködési menetrendre,
- tekintettel az Európai Unió 2016 júniusában közzétett, kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájára,
- tekintettel a súlyos emberi jogi jogsértések és visszaélések elleni korlátozó intézkedésekről szóló, 2020. december 7-i (EU) 2020/1998 tanácsi rendeletre¹ és a (KKBP) 2020/1999 tanácsi határozatra²,
- tekintettel a Hongkongról szóló, 2020. július 28-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az emberi jogok kínai helyzetéről szóló korábbi állásfoglalásaira és jelentéseire, különösen a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen a kényszermunkáról és az ujgurok helyzetéről szóló, 2020. december 17-i³, a Kínáról, különösen a vallási és etnikai kisebbségek helyzetéről szóló, 2019. április 18-i⁴, az ujgurok és kazahok Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen történő tömeges, önkényes fogva tartásáról szóló, 2018. október 4-i⁵, az EU és Kína közötti kapcsolatok helyzetéről szóló, 2018.

¹ HL L 410. I, 2020.12.7., 1. o.

² HL L 410. I, 2020.12.7., 13. o.

³ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0375.

⁴ HL C 158., 2021.4.30., 2. o.

⁵ HL C 11., 2020.1.13., 25. o.

szeptember 12-i¹, valamint a Larung Gar Tibeti Buddhista Akadémia és Ilham Tohti ügyéről szóló, 2016. december 15-i² állásfoglalására,

- tekintettel a Hongkongról szóló korábbi állásfoglalásaira és ajánlásaira, különösen a 2020. június 19-i állásfoglalására a Kínai Népköztársaság Hongkongra vonatkozó nemzetbiztonsági törvényéről és arról, hogy az EU-nak védelmeznie kell Hongkong magas fokú autonómiáját³, a hongkongi demokratikus ellenzék elleni erőszakos fellépésről szóló, 2021. január 21-i állásfoglalására⁴, valamint a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 20 évvel az átadást követően címzett, 2017. december 13-i ajánlására⁵,
- tekintettel az uniós kereskedelempolitikai felülvizsgálatáról szóló, 2020. november 26-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel az uniós szervezetekkel, európai parlamenti képviselőkkel és parlamenti képviselőkkel szembeni kínai ellenintézkedésekről szóló, 2021. május 20-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az EU és Ázsia közötti kapcsolatokról szóló, 2021. január 21-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és az ENSZ egyéb emberi jogi egyezményeire és eszközeire,
- tekintettel a népirtás büntettének megelőzéséről és büntetéséről szóló 1948. évi ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) kényszermunkáról szóló 1930. évi egyezményéhez csatolt 2014. évi jegyzőkönyvre, amelyet Kína nem írt alá,
- tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményére (UNFCCC) és az éghajlatváltozásról szóló, 2016. november 4-én hatályba lépett Párizsi Megállapodásra,
- tekintettel az ENSZ 1982. december 10-én aláírt és 1994. november 16. óta hatályban lévő Tengerjogi Egyezményére (UNCLOS),
- tekintettel a NATO főtitkára által 2020. november 25-én kinevezett, „NATO 2030: Egyesülve az új korszakért” elnevezésű vitacsoport jelentésére,
- tekintettel Kína 14. ötéves tervére, valamint a kettős keringés és a biztonságos ellátási láncok elveire,

¹ HL C 433., 2019.12.23., 103. o.

² HL C 238., 2018.7.6., 108. o.

³ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0174.

⁴ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0027.

⁵ HL C 369., 2018.10.11., 156. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0337.

⁷ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0255.

⁸ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0016.

- tekintettel a Kínai Népköztársaság alkotmányának 36. cikkére, amely garantálja valamennyi állampolgár számára a vallási meggyőződés szabadságához való jogot, valamint 4. cikkére, amely biztosítja a „nemzeti kisebbségek” jogait,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0252/2021),
- A mivel az EU az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó stratégiai keretében kötelezettséget vállal az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság előmozdítására „külső fellépései kivétel nélkül valamennyi területén”, és arra, hogy az EU „az emberi jogokat helyezi a harmadik országokkal, köztük a stratégiai partnereivel fennálló kapcsolatai középpontjába”;
- B. mivel erőteljes gazdasági növekedése és határozott külpolitikai menetrendje révén, nevezetesen beruházási stratégiájával, a „Going Global” és „Made in China 2025” politikáival és az „Egy övezet, egy út kezdeményezésével” Kína határozottabb globális szerepet kíván játszani gazdasági hatalomként és külpolitikai szereplőként egyaránt, ami komoly politikai, gazdasági, biztonsági és technológiai kihívásokat jelent az EU számára, ami jelentős és hosszan tartó következményekkel jár a világrendre nézve, és komoly fenyegetést jelent a szabályokon alapuló multilateralizmusra és az alapvető demokratikus értékekre;
- C. mivel a Kínai Népköztársaság egy egységes, egypárti kommunista állam, amelyet a Kínai Kommunista Párt (CCP) irányít, és elkötelezett a marxizmus-leninizmus mellett; mivel ily módon nem osztja a demokratikus értékeket, például az egyéni szabadságot, a szólásszabadságot és a vallásszabadságot;
- D. mivel Kína egyre inkább globálisabb szerepet vállal, mivel Hszi Csin-ping kínai elnök nyíltan hitt a Kommunista Párt 2017-es 19. kongresszusán elhangzott jelentésében, amely szerint Kína 2049-re globális vezetővé válik az összetett nemzeti erő és a nemzetközi befolyás tekintetében;
- E. mivel a hosszú távú hongkongi, makaói és tajvani demokratikus hagyományok azt mutatják, hogy a demokrácia értéket jelent a kínai nép számára;
- F. mivel Makaóban miután a kínai hatóságok idén nyáron megtiltották a tienanmeni mérsárlás évfordulójának megünneplésére szolgáló ünnepeket, és nyomást gyakoroltak a médiaszervezetekre, hogy Kína-párti szerkesztői irányvonalat fogadjanak el, a kínai hatóságok kizártak 21 jelöltet – többségükben demokráciapárti mozgalmak tagjai – a következő parlamenti választásokon való részvételből;
- G. mivel Kína olyan emberi jogi jogsértéseket követett el, amelyek hiteltelenítik az ország két- és többoldalú kötelezettségvállalásait ezeken a területeken; mivel Kína rendszeresen nyújtott be határozatokat az ENSZ Emberi Jogi Tanácsához azzal a céllal, hogy a „szuverenitást, a be nem avatkozást és a kölcsönös tiszteletet” alapvető megkérdőjelezhetetlen elvekké tegye, amelyek fontosabbak az egyének emberi jogainak előmozdításánál és védelménél is; mivel Kín rendszeresen üldözi az ujugrokat, a tibetieket, a mongolokat és más etnikai kisebbségeket, az emberijog-védőket, a szociális aktivistákat, a vallási csoportokat, újságírókat, a petíciók benyújtóit, valamint az

igazságtalanság ellen tiltakozókat, továbbá az eltérő és ellenzéki véleményeket képviselőket egyre jobban elnyomja, különösen Hongkongban; mivel a goodwill-intézkedések és a nem kötelező erejű kötelezettségvállalások nem voltak elegendőek ahhoz, hogy Kína növelje az EU számára alapvető értékek iránti elkötelezettségét;

- H. mivel a külföldi tudósítók Kínából való közelmúltbeli távozása és a külföldi tudósítók klubjának a kínai hatóságok által „illegális szervezetként” való feltüntetése a legutóbbi azon számos és egyre növekvő eset közül, amikor külföldi újságírókat zaklatnak és akadályoznak, és végül elűldöznék Kínából; mivel ez azon erőfeszítések részét képezi, amelyek arra irányulnak, hogy világszerte ellenőrizzék a Kínáról szóló diskurzust, és világszerte meghatározzák, hogy mi hangozhat el Kínával kapcsolatban, és ez a törekvést egy totalitárius jellegű fenyegetés részének tekinthető;
- I. mivel a legutóbbi fejlemények és a Kína által felállított globális kihívások fényében láthatóvá váltak a jelenlegi EU–Kína stratégia korlátai és frissítésének szükségessége;
- J. mivel a Parlament felszólította a Bizottságot, hogy kezdje el a megalapozó tanulmányt és a hatásvizsgálatot annak érdekében, hogy a Tajvannal folytatott tárgyalások a lehető leghamarabb hivatalosan megkezdődhessenek;
- K. mivel a kínai kormány „Kemény kézzel az erőszakos terrorizmus ellen” elnevezésű kampányának 2014. évi elindítása óta a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen élő ujugrok és más, elsősorban muzulmán etnikai kisebbségek helyzete gyors ütemben romlik; mivel több mint egymillió embert tartanak fogva „politikai átnevelő” vagy „képzési” központoknak nevezett fogolytáborokban, ahol az ujugrokat rendszerszintű kényszermunkával, kínzással, erőszakos eltüntetéssel, tömeges megfigyeléssel, kulturális és vallási tisztogatással, a nők kényszersterilizálásával, szexuális erőszakkal, a reprodukciós jogok megsértésével és a családok szétválasztásával sújtják; mivel jogi elemzések azt állapították meg, hogy ezek a bűncselekmények a nemzetközi jog értelmében emberiség elleni bűncselekménynek, illetve állítólag népirtásnak minősülnek; mivel számos nemzeti parlament fogadott el ilyen álláspontot;
- L. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere lehetővé teszi az EU számára, hogy korlátozó intézkedéseket vezessen be a súlyos emberi jogi jogsértésekért és visszaélésekért felelős, abban részt vevő vagy azzal összefüggésbe hozható célzott személyekkel, szervezetekkel és szervekkel, köztük államokkal és nem állami szereplőkkel szemben; mivel 2021. március 22-én a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen közvetlenül felelős négy kínai személyt és egy szervezetet felvettek az e korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó természetes személyek és szervezetek jegyzékébe; mivel ezen intézkedésekre válaszul Kína tíz európai személlyel és négy szervezettel, köztük öt európai parlamenti képviselővel és két uniós intézményi szervvel, az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottságával és az Európai Unió Tanácsának Politikai és Biztonsági Bizottságával, valamint két európai tudóssal, két németországi szellemi műhellyel és a dániai Demokráciák Szövetségének Alapítványával szemben ellenszankciókat vezetett be; mivel a kínai szankcióknak nem volt jogosultságuk és jogalapjuk, és közvetlenül nem csak az érintett egyéneket és szervezeteket célozták, hanem az Európai Unió egészét is; mivel a szankciók egyértelműen arra irányulnak, hogy visszatartsák az EU-t attól, hogy folytassa a Kínában elkövetett emberi jogi visszaélések elleni munkáját és fellépését;

1. az alábbi ajánlásokat fogalmazza meg a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) és a Tanács számára:
 - a) dolgozzon ki olyan határozottabb, átfogóbb és egységesebb EU–Kína stratégiát, amely egyesíti valamennyi tagállamot, és a Kínához fűződő viszonyt az EU egésze érdekében megfelelően alakítja ki, megvédve a középpontjában álló értékeinket, és előmozdítja a szabályokon alapuló multilaterális rendet; hangsúlyozza, hogy a stratégiának figyelembe kell vennie az EU Kínával fennálló kapcsolatainak sokrétűségét; kiemeli, hogy Kína az EU együttműködési és tárgyalópartnere, de egyben egyre több területen gazdasági versenytárs is, és rendszerszintű rivális;
 - b) javasolja, hogy ez a stratégia az alábbi hat pilléren alapuljon:
 - 1) nyílt párbeszéd és együttműködés a globális kihívások terén;
 - 2) megerősített szerepvállalás az egyetemes értékek, a nemzetközi normák és az emberi jogok terén;
 - 3) a kockázatok, sebezhetőségek és kihívások elemzése és azonosítása;
 - 4) partnerségek kiépítése a hasonló gondolkodású partnerekkel;
 - 5) nyílt stratégiai autonómia előmozdítása, többek között a kereskedelmi és beruházási kapcsolatokban;
 - 6) az alapvető európai érdekek és értékek védelme és előmozdítása az EU hatékonyabb geopolitikai szereplővé alakítása révén;

Nyílt párbeszéd és együttműködés a globális kihívások terén

2. felhívja az alelnököt/főképviselőt annak biztosítására, hogy az új EU–Kína stratégia bevonja Kínát a globális kihívásokról, például – az új EU–Kína stratégiájának részeként a kínai emberi jogokra vonatkozó nagyratörő, átfogó és eredményorientált uniós stratégia kidolgozása révén – az emberi jogokról, a környezeti és éghajlatváltozásról, a nukleáris leszerelésről, a Covid19-válságból való gazdasági kilábalásról, a globális egészségügyi válságok elleni küzdeletről és meghatározott multilaterális szervezetek reformjáról folytatott elvi és érdeklődésorientált párbeszédbe; felszólít arra, hogy ezt a párbeszédet az EU alapvető elvei és érdekei vezéreljék, és hogy az EU külső szerepvállalásának alapvető célkitűzéseit törekedjen megvalósítani; hangsúlyozza, hogy a globális problémák kezeléséhez hasznos lesz a két partner közötti jó együttműködés; megismétli, hogy Kína továbbra is az EU fontos partnere;
3. támogatja a Kínával való szélesebb körű párbeszédet és együttműködést a béke és biztonság területén; elismeri a Kínával folytatott együttműködés fontosságát annak megelőzésében, hogy Afganisztán új terrorista bázissá váljon és Észak-Koreának a nukleáris program folytatásától való visszatartásában; támogatja az együttműködésre való törekvést a fenntartható fejlődés, a humanitárius segítségnyújtáshoz és a katasztrófasegélyhez való hozzájárulás, a környezetvédelmi kérdések, a világűr és a repülés, a tudomány, a technológia és az innováció területén, miközben teljes mértékben ragaszkodik a kutatás szabadságához; hangsúlyozza, hogy ezeknek a párbeszédnek és együttműködésnek a nyitottság és egy átlátható, igazságos és méltányos módon, a

szabályokon alapuló nemzetközi rendszer részeként való közös munka iránti közös elkötelezettségen kell alapulniuk, biztosítva ugyanakkor az európai érdekek és értékek védelmét, valamint Európa azon képességének fejlesztését, hogy szükség esetén versenyezzen Kínával;

4. rámutat, hogy egyes együttműködési területeken, például az IKT, az úrkutatás és a repülés területén kettős felhasználású alkalmazás lehetséges, és felhasználhatók kínai polgárokkal és a Nyugattal szemben;
5. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ösztönözzék Kína éghajlatváltozás és egyéb környezetvédelmi kérdések kezelése iránti elkötelezettségét az EU–Kína partnerség megerősítése révén ezen a területen, és hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az EU és Kína is teljesíti a Párizsi Megállapodásban rögzített kötelezettségvállalásait; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU végrehajtsa az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmust; megjegyzi, hogy az elmúlt három évtizedben Kína megháromszorozta szén-dioxid-kibocsátását, és kibocsátása jelenleg a világ üvegházhatásúgáz-kibocsátásának 27%-át teszi ki; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a koherenciát a Kína által az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén bejelentett átfogó törekvések és a belföldi és tengerentúli beruházási stratégiai környezeti hatásai között; felszólítja a kínai kormányt, hogy tartózkodjon szén-dioxid-kibocsátási kapacitásának harmadik országokba történő exportálásától, különösen az Egy övezet, egy út kezdeményezés keretében;
6. kéri, hogy évente tartsanak eredményorientált emberi jogi párbeszédet és azok rendszeres értékelését, és általánosságban véve is szorgalmazza a kétoldalú párbeszéd során elért eredmények szilárd összehasonlító értékelését annak biztosítása érdekében, hogy ezek a véleménycserék valódi pozitív eredményekkel járjanak Kínában az emberi jogok és az emberi jogok védelmezői tekintetében; kéri a referenciaértékekkel kapcsolatos eredmények, valamint az előrehaladás, stagnálás vagy romlás átlátható módon való megvitatását; kéri, hogy az emberi jogokat rendszeresen vessék fel a legmagasabb politikai szinten, mind az EU–Kína csúcstalálkozókon, mind pedig tagállami szinten; kéri továbbá uniós és tagállami diplomáták, a kínai diaszpóra, szabad és független nem kormányzati szervezetek, tudósok és jogalkotók részvételével kiegészítő emberi jogi párbeszéd folytatását, amelynek célja a kínai rendszer jobb megértése és jobb stratégiák kidolgozása az emberi jogokkal kapcsolatban Kínában tapasztalható előrelépés befolyásolására; hangsúlyozza, hogy ezeknek az emberi jogi párbeszédnek többek között a következő kérdésekre kell kiterjedniük: a tömegtájékoztatás szabadsága és a sajtószabadság, a kisebbségek jogai, többek között Hszincsiang, Belső-Mongólia és Tibet tartományokban, valamint az e tartományokba való szabad bejutás, beleértve a diplomátákat és az újságírókat is, Hongkong helyzete, a szólásszabadság, a munkavállalói jogok, a gyülekezési jog, a vallás és a meggyőződés szabadsága, valamint általában a jogállamiság helyzete Kínában; üdvözli az Uniót kívül a vallás és a meggyőződés szabadságának előmozdításával foglalkozó új uniós különmegbízott kinevezését, és kéri, hogy az új különmegbízott aktívan vegyen részt a kínai anyaországban és Hongkongban üldöztetésnek kitétt valamennyi vallási csoport és szervezet, köztük a muszlimok, a keresztények és a buddhisták helyzetének támogatásában; felhívja az érintett uniós intézményeket, hogy használják fel ezeket az emberi jogi párbeszédet az egyedi esetek felvetésére; továbbra is felhívja a Gui Minhai svéd állampolgár és kiadó folytatódó fogva tartását; sürgeti az EU és a tagállamok legmagasabb szintű beavatkozását valamennyi politikai fogoly azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátása érdekében; aggodalmát fejezi ki az emberi jogok

rendszerszintű megsértése miatt Kínában, és elítéli az önkényes letartóztatásoknak, az információ szabad áramlása és a véleménynyilvánítás szabadsága elnyomásának minden esetét;

7. felhívja az Uniót, hogy kezdjen párbeszédet Kínával az esetlegesen járványok vagy világjárványok kialakulásához vezető fertőző betegségekre való kezdeti reagálási képességek átlátható javításának lehetséges módjairól, beleértve a felismerést, a kockázatok feltérképezését és a korai előrejelző rendszereket a világjárvány esetén adott válaszokra való jobb globális felkészültség biztosítása érdekében; kéri továbbá, hogy Kína tegye lehetővé a SARS-COV-2 eredetével és elterjedésével kapcsolatos független és átlátható kivizsgálást;
8. támogatja a két fél népei közötti kapcsolatok bővítését, valamint a diákok kölcsönös cserélátogatásait, de arra ösztönzi az uniós tagállamokat, hogy jobban kövessék nyomon a kínai kormánynek a tudományos élet szabadságába való beavatkozásának hatását;

Megerősített szerepvállalás az egyetemes értékek, a nemzetközi normák és az emberi jogok terén

9. a lehető leghatározottabban elítéli a kínai hatóságok által kiszabott alaptalan és önkényes szankciókat, amelyek már odáig fajultak, hogy a szólásszabadságot, a tudományos élet szabadságát, valamint az egyetemes emberi jogok iránti nemzetközi elkötelezettséget és e jogok nemzetközi értelmezését támadják; felhívja a kínai hatóságokat, hogy sürgősen szüntessék meg ezeket az indokolatlan szankciókat; úgy véli, hogy a kínai hatóságok által kiszabott szankciók tovább gyengítik a bizalmat, és akadályozzák a kétoldalú együttműködést;
10. hangsúlyozza, hogy az EU–Kína átfogó beruházási megállapodás (CAI) vizsgálatának és megerősítésének folyamata addig nem kezdődhet meg, amíg az európai parlamenti képviselőkkel és az uniós intézményekkel szembeni kínai szankciókat meg nem szüntetik;
11. ezzel összefüggésben kiemeli a kínai ellenintézkedésekről szóló, 2021. május 20-i állásfoglalását; felhívja a Bizottságot, hogy a Parlament kínai ellenszankciókról szóló, 2021. május 20-i állásfoglalásával, valamint az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban használja fel a rendelkezésére álló valamennyi eszközt és a CAI-ról folytatott vitát az emberi jogok védelmének javítása és a kínai civil társadalom támogatása érdekében; sürgeti Kínát, hogy tegyen konkrét lépéseket annak érdekében, hogy véget vessen az emberi jogok egyéb megsértésének Kínában, például a kényszermunkának és az ujjurok és más török muzulmán kisebbségi csoportok, tibetiek, keresztények és más vallási közösségek és egyházak szisztematikus üldözésének, és teljesítse a kínai-brit együttes nyilatkozat és a hongkongi alaptörvény értelmében Hongkong felé tett nemzetközi kötelezettségvállalásait a város választási rendszere tervezett reformjának felfüggesztése és a demokráciapárti jogalkotók és aktivisták szabadon bocsátása révén; felszólítja továbbá Kínát, hogy tartsa tiszteletben a kínai–portugál közös nyilatkozatot¹ és a 2049-ig hatályos makaói alaptörvényt, és hagyjon fel a választási folyamatokba és a média működésébe való bármilyen beavatkozással;

¹ Az 1987. április 13-i kínai-portugál közös nyilatkozat Makaó kérdéséről.

12. hangsúlyozza, hogy álláspontjának kialakítása előtt a Parlament figyelembe veszi az emberi jogok helyzetét Kínában, többek között Hongkongban; ismételten aggódalmának ad hangot a Kínában tapasztalható különféle emberi jogi jogsértések miatt, és emlékeztet arra, hogy a két rendszer közötti különbségek ellenére alapvető fontosságú az egyetemes értékek teljes körű tiszteletben tartása;
13. felszólítja Kínát, hogy tartsa be a nemzetközi normákat, többek között az éghajlatra, a környezetre, a biológiai sokféleségre, a szegénységre, az egészségre, a munkavállalói és az emberi jogokra gyakorolt hatása tekintetében; sürgeti Kínát, hogy a fenntartható kereskedelem és fejlődés előmozdításával összefüggésben tegyen konkrét lépéseket a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) négy alapvető egyezményének és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának ratifikálása és végrehajtása érdekében; sajnálja, hogy számos, többek között a ruházati és a textilipari ágazatban működő nemzetközi vállalatot erőteljes és széles körű bojkottnak vetettek alá, mert aggódalmuknak adtak hangot a Hszincsiangban alkalmazott kényszermunkáról szóló beszámolók miatt és úgy döntöttek, hogy megszüntetik ellátási láncuk Hszincsianghoz kapcsolódó részeit, valamint határozottan elítéli, hogy a kínai kormány e vállalatokra politikai nyomást gyakorol; ismételten kéri, hogy a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) mielőbb véglegesítsen egy ellátási láncra vonatkozó üzleti tanácsadó szolgáltatást, amely iránymutatást ad a vállalatok számára az ujjur kényszermunka alkalmazásának kockázatával kapcsolatban, és amely támogatást nyújt alternatív beszerzési források sürgős felkutatásához;
14. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy kereskedelmi jogszabályokat, valamint a kellő gondosságra vonatkozó kereteket vagy a kényszermunkával előállított termékek importjának tilalmát hatékonyan és eredményesen használják fel a Hszincsiangban elkövetett emberi jogi visszaélésekben közvetlenül vagy közvetve részt vevő, az EU belső piacán működő szervezetek kizárása érdekében; felhívja továbbá a Kínában működő európai vállalatokat, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásuk részeként végezzenek alapos vizsgálatot a kényszermunkának a saját ellátási láncukban való alkalmazásával kapcsolatban;
15. sürgeti az ENSZ emberi jogi főbiztosát, hogy indítson független jogi vizsgálatot az állítólagos népirtásokkal és az állítólagos emberiség elleni bűncselekményekkel és az emberi jogok megsértésével kapcsolatosan, beleértve a Kína több régiójában zajló kényszermunkaprogramokat, és felhívja az EU-t és a tagállamait, hogy nyújtsanak politikai támogatást, és gyűjtsenek nemzetközi támogatást egy ilyen vizsgálathoz; felhívja a kínai hatóságokat, hogy tegyék lehetővé a régióba való szabad, érdemi és akadálytalan bejutást; rendkívül aggasztónak tartja a tibeti munkaügyi programokról szóló beszámolókat, amelyeket a kínai hatóságok szintén „szakmai kiképzőtáboroknak” neveznek; felszólítja Kínát, hogy tegyen eleget a nemzeti és nemzetközi jog szerinti kötelezettségeinek az emberi jogok, köztük a Hszincsiangban, Tibetben és Belső-Mongóliában élő kisebbségek jogainak tiszteletben tartása terén;
16. elítéli, hogy Kínában erősen korlátozott a szabad véleménynyilvánítás, az egyesülés és a sajtó szabadsága; elítéli a számos, jelenleg száműzetésben élő újságíró politikai üldözését; felhívja Kínát annak biztosítására, hogy minden újságíró szabadon, akadályok és a megtorlástól való félelem nélkül végezhesse munkáját; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a sajtó és a média szabadságát; kéri az EU-t, hogy a független újságírás támogatására szolgáló Európai Demokratikus Médiaalap létrehozásával támogassa Kínában a szólásszabadságot és a szabad médiát;

17. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen terjessze elő a javasolt kötelező emberi jogi átvilágítási keretet, és támogassa az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy az ENSZ keretén belül is fogadjanak el hasonló eszközt;
18. felhívja a Bizottságot, hogy fejezze ki aggodalmát az új 15. rendelet miatt, amely tovább szigorítja a vallásos emberek és vezetőik viszonyát a kínai hatóságokkal;
19. felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a Hongkongra vonatkozó nemzetbiztonsági törvény 2020. júliusi bevezetését követően elfogadott intézkedéscsomagot, és vizsgálják felül a hongkongiakra vonatkozó menekültügyi, migrációs, vízum- és tartózkodási politikájukat; sürgeti az alelnököt/főképviseletet és a Tanácsot, hogy értékeljék és frissítsék a Hongkongról szóló következtetéseket; szükség esetén célzott intézkedésekre szólít fel az EU globális emberi jogi szankciórendszere keretében a hongkongi elnyomás kezelése érdekében; felszólít emellett a Hongkongra 2020 júniusában kivetett nemzetbiztonsági törvény Kína általi hatályon kívül helyezésére; felhívja azokat a tagállamokat, amelyek továbbra is hatályos kiadatási megállapodással rendelkeznek Kínával és Hongkonggal, hogy függeszték fel az egyének kiadatását minden olyan esetben, amikor egy személy kiadatása kínzás vagy kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés veszélyének teszi ki őket, amennyiben ez az egyén politikai indíttatású vádakkal szembesülne más olyan helyzetekben, amikor az etnikai kisebbségeket, a hongkongi demokráciapárti ellenzék képviselőit és általában a másként gondolkodókat céloznák, és amennyiben ez sértené az emberi jogokról szóló európai egyezmény szerinti uniós kötelezettségeket;
20. javasolja, hogy az EU és a tagállamok vezetői utasítsák vissza a pekingi téli olimpiára szóló meghívásokat, amennyiben Kínában és Hongkongban az emberi jogi helyzet nem javul, és az esemény előtt nem kerül sor magas szintű, kézzelfogható eredménnyel járó EU–Kína emberi jogi csúcstalálkozóra/párbeszédre;
21. sajnálatát fejezi ki a világszerte leginkább elnyomó rezsimeknek nyújtott kínai támogatás miatt, különösen Szíria, Irán és Észak-Korea, de Venezuela és Kuba esetében is;

A kockázatok, sebezhetőségek és kihívások elemzése és azonosítása

22. úgy véli, hogy a Kínára vonatkozó jövőbeli uniós stratégiának biztosítania kell a szükséges eszközöket és adatokat a Kínából, így többek között az „Egy övezet, egy út” kezdeményezéséből, a kettős keringés stratégiájából, a 14. ötéves tervből, valamint a Made in China 2025 és a China Standards 2035 kezdeményezésekből és a 16+1 politikájából, köztük a katonai modernizációjából és kapacitásépítéséből származó politikai, gazdasági, szociális és technológiai fenyegetések, valamint ezeknek az Unió nyílt stratégiai autonómiájára és a szabályokon alapuló multilaterális rendre gyakorolt hatásai leküzdéséhez; megjegyzi, hogy sürgősen biztosítani kell az EU összeköttetési stratégiájának végrehajtásához szükséges politikai akaratot és erőforrásokat; az „Egy övezet, egy út” kezdeményezés fenntartható alternatívájának biztosítása érdekében felszólít az uniós összekapcsolási stratégia és a Blue Dot hálózat közötti fokozottabb koordinációra; üdvözli a G7-ek vezetőinek azon megállapodását, hogy a kínai „Egy övezet, egy út” alternatívájaként partnerséget alakítanak ki a világ jobb újjáépítése érdekében „Építsük újra, de jobban” néven; felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy támogassák a kezdeményezést és járuljanak hozzá ahhoz;

23. felhívja a Bizottságot, hogy a „Stratégiai függőségek és kapacitások” című közelmúltbeli átfogó elemzésére (SWD(2021)0352) építve rendelje meg az EU Kínától való függőségének tagállamok szerinti bontásban történő uniós szintű ellenőrzését egyes stratégiaiul fontos és kritikus ágazatokban, beleértve a gyógyszerellátást is, lehetőség szerint nemzeti és szubnacionális szinten egyaránt, amely a nem kívánt függőségekhez kapcsolódó kockázatok csökkentésére, ugyanakkor a Kínával fennálló általános kapcsolatok fenntartására irányuló terveket határoz meg, amelyeknek a lehető legnagyobb mértékben és kiegyensúlyozottnak kell lenniük, és összhangban kell állniuk az uniós stratégiai értékekkel;
24. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy dolgozzon ki mechanizmusokat a fenyegetések koherens kezelésére, különösen az alábbiak révén:
- a) az EU egységének megőrzése tagállami szinten, amelyre szükség van az új EU–Kína-stratégia megfelelő végrehajtásához; az összes uniós tagállam felszólítása, hogy érvényesítsék az EU alapvető értékeit;
 - b) globális szabványok kidolgozása hasonló gondolkodású partnerekkel a technológiák új generációja – például az 5G és 6G hálózatok – számára a nemzeti, regionális és helyi kockázatcsökkentési intézkedésekkel kapcsolatos uniós eszköztárra építve a demokratikus értékekkel összhangban, valamint annak biztosítása, hogy a biztonsági előírásokat nem teljesítő vállalatokat kizárják az 5G és a 6G hálózat fejlesztéséből;
 - c) az EU képességeinek megerősítése a globális vezető szerep elérése érdekében, többek között a hasonló gondolkodású partnerekkel való együttműködés révén;
 - d) intézményi koordináció biztosítása a Bizottság, a Tanács és az EKSZ között az „Egy övezet, egy út” kezdeményezéssel kapcsolatos események előtt, valamint együttműködés a tagállamokkal annak biztosítása érdekében, hogy a kezdeményezésben részt vevők által hozott döntések összhangban legyenek az uniós szakpolitikákkal és érdekekkel, és tiszteletben tartsák az alapvető uniós értékeket; hangsúlyozza, hogy uniós szintű konzultációra van szükség, például a Kereskedelem-politikai Bizottság és a Politikai és Biztonsági Bizottság tanácsi szintű együttes ülése révén, az „Egy övezet, egy út” kezdeményezéssel kapcsolatos események előtt annak biztosítása érdekében, hogy az uniós tagállamok egységes álláspontot képviseljenek; hangsúlyozza, hogy az „Egy övezet, egy út” kezdeményezésnek meg kell felelnie a nemzetközi normáknak; hangsúlyozza, hogy a „Egy övezet, egy út” kezdeményezéshez kapcsolódó projekteket szorosan nyomon kell követni, többek között az EU-ban gyakorolt negatív politikai hatásaik tekintetében;
 - e) a tagállamok és a csatlakozásra váró országok fő infrastrukturális szerződéseinek megvizsgálása annak biztosítására, hogy azok megfeleljenek az uniós jogszabályoknak, valamint igazodjanak az EU–Kína-stratégiában meghatározott uniós stratégiai érdekekhez; a kritikus infrastruktúrák védelme a harmadik országok befolyásától, ami káros lehet az EU és tagállamai gazdasági és biztonsági érdekeire nézve;
25. hangsúlyozza, hogy egyes tagállamok Kínával folytatott kétoldalú és koordinálatlan együttműködése, valamint a Bizottságnak a harmadik országokkal aláírt egyetértési

megállapodásokról való tájékoztatásának elmulasztása kontraproduktív, és rontja az EU globális pozícióját és tagállamai tárgyalási előnyét, amikor azok nem uniós tagállamként hanem független állami szereplőként járnak el; kéri a tagállamokat, hogy tartózkodjanak az ilyen megállapodások aláírásától anélkül, hogy konzultálnának a Tanáccsal és a Bizottsággal; felszólít egy uniós szintű koordinációs mechanizmus létrehozására az ilyen kérdések kezelése érdekében; emlékeztet az EUSZ 24. cikkére, amely megállapítja, hogy a „tagállamok az Unió kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják”, és hogy „tartózkodnak minden olyan cselekvéstől, amely ellentétes az Unió érdekeivel, illetve ronthatja az Unió mint kohéziós erő eredményességét a nemzetközi kapcsolatokban”;

26. hangsúlyozza, hogy az EU–Kína stratégia, valamint a Kínával kapcsolatos nemzeti stratégiák és politikák végrehajtását rendszeresen össze kell hangolni az uniós intézmények, a tagállamok, a Bizottság különböző főigazgatóságai és az Európai Parlament között egy olyan átfogó és következetes politika biztosítása érdekében, amely elkerüli a különböző szakpolitikai területek szétdarabolását; úgy véli, hogy a szakpolitikákat össze kell hangolni a Kínával kapcsolatokat kialakító és fenntartó regionális és helyi szereplőkkel is;
27. aggodalmának ad hangot az európai vállalatok elleni hibrid támadások, kínai ipari kémkedés és kibertechnológiával elkövetett lopások növekvő száma miatt; hangsúlyozza a magán- és állami kiberképességek megerősítésének fontosságát; szorosabb együttműködésre és egy olyan rendszer létrehozására szólít fel, amely véget vet a kibertérben elkövetett rosszindulatú cselekményeknek, többek között a kibertámadásoknak, a kikényszerített technológiaátadásnak, a kiberkémkedésnek és a szellemi tulajdon kibertechnológiával elkövetett lopásának; hangsúlyozza, hogy szorosabb együttműködésre van szükség a NATO- és G7-országokkal a hibrid fenyegetések – többek között a kibertámadások – és a Kínából kiinduló dezinformációs kampányok elleni küzdelem érdekében, többek között lehetővé téve a tagállamok számára, hogy önkéntes alapon kollektív ellenintézkedéseket írjanak elő, még akkor is, ha a támadások jellege nem elég súlyos ahhoz, hogy kiváltsák a NATO-szerződés 5. cikkének vagy az EUSZ 42. cikke (7) bekezdésének alkalmazását;
28. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze és hangolja össze az arra irányuló fellépéseket, hogy fellépjenek a demokratikus folyamatainak külföldi kínai finanszírozása ellen, beleértve az elit megragadására irányuló stratégiát, valamint a felső szintű köztisztviselők és volt uniós politikusok kisajátításának technikát;
29. aggodalmát fejezi ki a kínai hatóságok által gyakorolt határozott és időnként agresszív, pl. a cseh szenátus elnöke elleni diplomáciai nyomás miatt; hangsúlyozza, hogy az uniós intézmények semmilyen módon nem hajolhatnak meg az említett kínai csatornákon át érkező nyomás, fenyegetés vagy cenzúra előtt; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a kínai tisztviselők Unió-szerte indokolatlan nyomást gyakorolnak a Kínával kapcsolatos témákkal foglalkozó kutatókra és tudósokra, többek között az EU területén található Konfuciusz Intézetek tevékenységei révén;

Partnerségek kiépítése a hasonló gondolkodású partnerekkel

30. felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy hangolja össze az Unió fellépéseit a hasonló gondolkodású partnerekkel az emberi jogok védelme, a Kínában, Hongkongban és

Makaóban élő emberek támogatása és a kínai diaszpóra világszerte történő támogatása, valamint a liberális demokrácia elveinek védelme terén a világban, különösen Hongkongban és Tajvanon, továbbá annak elérése érdekében, hogy Kína kötelezettséget vállaljon a nemzetközi jog, a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadsága gyakorlásaként a nyilvános tüntetéshez való jog, a hajózás – Dél-kínai-tengerre és Kelet-kínai-tengerre is kiterjedő – szabadsága, az átrepülés szabadsága, valamint a viták békés rendezésének tiszteletben tartására; hangsúlyozza továbbá, hogy az ilyen partnerségeknek és a hasonló gondolkodású partnerekkel folytatott többoldalú együttműködésnek ki kell terjednie az új EU–Kína stratégiában felvázolt valamennyi elemre és intézkedésre;

31. súlyos aggodalmának ad hangot Kína határozott és terjeszkedési politikái miatt a Dél-kínai-tengeren, a Kelet-kínai-tengeren és a Tajvani-szoroson, különösen Kína Tajvanra irányuló folyamatos katonai provokációja miatt; hangsúlyozza, hogy a Tajvani-szoros status quo-ja, az Indiai- és Csendes-óceán térségében a hajózás szabadságának megőrzése kritikus fontosságú az EU és tagállamai szempontjából; ismételten hangsúlyozza, hogy ellenzi az olyan egyoldalú fellépéseket, amelyek fokozhatják a feszültségeket és alááshatják a status quót; ösztönzi a Kína és Tajvan közötti kapcsolatok konstruktív fejlesztését, és hangsúlyozza, hogy a Kína és Tajvan közötti kapcsolatokat semmiképpen se változtassák meg Tajvan polgárainak akarata ellenére; megismétli a Japán és az Egyesült Államok által kifejtett aggodalmakat egy új kínai törvény miatt, amely engedélyezi a kínai parti őrség hajói számára, hogy fegyvereket használjanak olyan külföldi hajókkal szemben, amelyek megsértik a Kína által sajátjának vélt területet; felhívja az EU-t, hogy foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel mind az új EU–Kína stratégiában, mind az indiai–csendes-óceáni térséggel folytatott együttműködésre vonatkozó uniós stratégiában, és fokozza a többoldalú diplomáciai kapcsolatokat a viták és ellentmondások nemzetközi joggal, többek között az ENSZ Tengerjogi Egyezményével összhangban történő békés rendezése érdekében;
32. felszólítja a tagállamokat a többi demokratikus szereplővel és hasonló gondolkodású partnerrel, például az USA-val, Kanadával, az Egyesült Királysággal, Japánnal, Indiával, Dél-Koreával, Ausztráliával, Új-Zélanddal és Tajvannal való szorosabb együttműködésbe történő befektetésre, és felszólítja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy kezeljék prioritásként és erősítsék meg az ASEAN-nal és az Afrikai Unióval való stratégiai partnerséget;
33. kiemelt fontosságúnak tartja, hogy az EU közös történelmünkön, értékeinken és érdekeinken alapuló, ambiciózus és dinamikus transzatlanti kapcsolatokat alakítson ki és mozdítson elő az Egyesült Államok kormányával a Kínáról szóló transzatlanti párbeszéd keretében, többek között parlamenti dimenzió révén; kiemeli az EU–USA-partnerség fontosságát abban, hogy fenntartsa és demonstrálja a globális liberális demokráciák egységes erejét, többek között a multilaterális szervezetekben végzett munkánk révén; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a Kínáról szóló új EU–USA párbeszédnek a közös érdekeink érvényesítésére és különbségeink kezelésére, valamint a multilaterális szervezetek szabályokon alapuló rend keretében történő megreformálására szolgáló egyik mechanizmusnak kell lennie; úgy véli, hogy az EU-nak tovább kell erősítenie az Unió működési autonómiáját és a külső fenyegetésekkel szembeni ellenálló képességét;
34. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU továbbra is figyelje Kína változó szerepét és növekvő befolyását a multilaterális szervezetekben, többek között az ENSZ-ben,

amelynek Kína a második legnagyobb pénzügyi támogatója, valamint hogy gondoskodjon a tagállamok és a hasonló gondolkodású partnerek közötti, a globális liberális demokráciák erejének egyesítését célzó jobb koordinációról annak érdekében, hogy választ adjon e fejleményre; megjegyzi, hogy a kínai kormány nemzetközi és multilaterális intézményekkel, például az Egyesült Nemzetek Szervezetével, a Kereskedelmi Világszervezettel (WTO), az Egészségügyi Világszervezettel, az Interpollal, az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezettel, a Nemzetközi Távközlési Unióval és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezettel (ICAO), köztük normaalkotó testületekkel való szorosabb együttműködésének célja a normák, szabványok és gyakorlatok globális átalakítása Kína hosszú távú geopolitikai stratégiájának és gazdasági érdekeinek előmozdítása érdekében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a többek között az ENSZ fórumán jelenleg gyakorolt kínai belső cenzúra célja, hogy manipulálja az eljárásokat annak érdekében, hogy minimalizálja Kína magatartásának ellenőrzését, különösen az ujjur muzulmán etnikumok és más török muzulmán kisebbségek helyzete tekintetében; felhívja az EU-t, hogy működjön együtt hasonló gondolkodású partnerekkel e fejlemények ellensúlyozása érdekében;

35. hangsúlyozza, hogy Kína nyújtja a legtöbb békefenntartót az ENSZ Biztonsági Tanácsának öt állandó tagja közül, de megtagadta az ENSZ Alapokmánya VII. fejezetének és a védelmi felelősség pillérének elfogadását; hangsúlyozza, hogy az EU a védelmi felelősséget beépítette külső fellépéseibe;
36. szorosabb uniós együttműködést szorgalmaz a NATO-val a Kína jelentette biztonsági kihívások terén; támogatja a NATO javaslatát Kína globális szuperhatalommá válását feltételező megközelítésen alapuló politikai stratégia kidolgozására; kéri, hogy ez a stratégia a Kínával fennálló kapcsolatok változására vonatkozó különböző forgatókönyvek alapján készüljön el, ideértve a Dél-kínai-tenger biztonság további romlásának lehetőségét is, és felszólít a négyoldalú biztonsági párbeszédben részt vevő országokkal folytatott párbeszédre és koordinációra; üdvözli a NATO arra irányuló erőfeszítéseit, hogy gondosan figyelemmel kísérje Kína megnövekedett fizikai jelenlétének biztonsági következményeit az Északi-sarkvidéken és Afrikában; javasolja, hogy az EU stratégiai irányítójának kidolgozása és a NATO stratégiai koncepciójának felülvizsgálata során kellő mértékben vegyék figyelembe az EU és a NATO közötti együttműködést a Kínával kapcsolatos biztonsági kihívások tekintetében;
37. üdvözli a Tanács azon szándékát, hogy az indiai–csendes-óceáni térséggel folytatott együttműködésre, valamint a konnektivitásra vonatkozó új uniós stratégiák elindítása révén erősítse az EU stratégiai fókuszát, jelenlétét és fellépését az indiai–csendes-óceáni térségben; megjegyzi, hogy egy ilyen új stratégiának összhangban kell lennie az EU–Kína stratégiával;
38. helyénvalónak tartja, hogy a Bizottság időszerű és átfogó jelentéseket nyújtson be a regionális átfogó gazdasági partnerségről (RCEP) – a világ legnagyobb szabadkereskedelmi megállapodásáról – a helyi fejlemények értékelése érdekében; különösen érdeklődik az olyan kérdéseknek az EU stratégiai érdekeire gyakorolt hatása iránt, mint például az ázsiai és csendes-óceáni térségben történő szabványosítás, valamint a származási szabályokra vonatkozó rendelkezések; megjegyzi, hogy bár az EU nem részes fele az RCEP-nek, a megállapodás hatással lesz az EU-ra is; kiemeli, hogy az RCEP nem tartalmaz rendelkezéseket a kereskedelem és a fenntarthatóság kapcsolatára vonatkozóan, beleértve a munkaügyi és szociális normákat, valamint az éghajlat-politikai és környezetvédelmi célkitűzéseket;

39. a régió belüli dinamikákkal kapcsolatban ismét hangsúlyozza az EU és Tajvan közötti kapcsolatok és a kétoldalú strukturális párbeszéd fontosságát, a multilateralizmussal és a WTO-val, a technológiával és a közegészségüggyel kapcsolatos kérdésekben is, valamint a létfontosságú alapanyagokkal, például a félvezetőkkel kapcsolatos alapvető együttműködést; megjegyzi, hogy Tajvan a WTO teljes jogú tagja; megismétli felhívását és sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy lépjen előre a Tajvannal kötött beruházási megállapodás terén, és 2021 vége előtt kezdje meg a tajvani hatóságokkal a hatásvizsgálat, a nyilvános konzultáció és a megalapozó tanulmány kidolgozását;
40. sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét javaslatokat és intézkedéseket annak érdekében, hogy Tajvan megfigyelőként teljeskörűen részt vehessen az Egészségügyi Világszervezet, a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) és az UNFCCC ülésein, mechanizmusaiban és tevékenységeiben;

Nyílt stratégiai autonómia előmozdítása, többek között a kereskedelmi és beruházási kapcsolatokban

41. hangsúlyozza, hogy a beruházási és kereskedelmi feltételrendszer önmagában nem elégséges a kínai céltudatosság ellensúlyozására; úgy véli, hogy az Uniónak az EU és Kína közötti kapcsolat egyéb dimenziói – nevezetesen a digitális és technológiai szuverenitás – kezelése révén kell növelnie stratégiai autonómiáját; kiemeli ezzel kapcsolatban az innovációba és a kutatásba történő beruházás szükségességét, és az EU Kínától való függőségének mérséklése érdekében szükségesnek tartja egy versenyképes és szuverén iparstratégia kidolgozását többek között, de nem kizárólag a mikrocsipek és a félvezetők gyártása, a ritkaföldfém-bányászat, a felhőalapú számítástechnika és a távközlési technológia terén, mindig szem előtt tartva e politikáknak a hasonló gondolkodású liberális demokráciákkal való jobb összehangolásának, valamint az erőforrások összevonásának és új szinergiák kialakításának lehetőségét;
42. megjegyzi, hogy 2020-ban, a Covid19-világjárvány idején Kína első alkalommal vált az EU legnagyobb árukereskedelmi partnerévé, és a kereskedelmi mérleg tovább romlott az EU kárára; emlékeztet azonban arra, hogy az Egyesült Államok továbbra is az EU legfontosabb partnere az áruk és szolgáltatások összesített kereskedelme terén; úgy véli, hogy Kína gazdasági felemelkedése és becsült növekedése a következő évtizedben jelentős hatással lesz a globális gazdasági fejleményekre; rámutat arra, hogy a kölcsönös beruházások szintje különböző okokból a lehetőségek alatt marad, és elismeri a tágabb régiót jellemző gazdasági lehetőségeket; úgy véli, hogy a Kína és az EU közötti kereskedelem volumene szabályokon és értékeken alapuló keretet tesz szükségessé, amelynek a nemzetközi normákon kell alapulnia; hangsúlyozza, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása az EU-val fenntartott kereskedelmi és beruházási kapcsolatok előfeltétele, és sürgeti Kínát, hogy tegyen eleget nemzetközi kötelezettségeinek és kötelezze el magát az emberi jogok tiszteletben tartása mellett;
43. hangsúlyozza az Európai Parlament kulcsfontosságú szerepét az EU közös kereskedelempolitikájában, a nemzetközi tárgyalásokon, valamint a kereskedelmi és beruházási megállapodások végrehajtásának felügyeletében, ellenőrzésében, megerősítésében és nyomon követésében; hangsúlyozza, hogy időben és megfelelő módon konzultálni kell a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottsággal, és sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tartsanak fenn gyakori párbeszédet és átfogó jelentéstételi gyakorlatot, amely tükrözi az EU és Kína közötti kétoldalú kereskedelmi és beruházási menetrend alakulását;

44. hangsúlyozza az Unió Kínával fenntartott stratégiai kereskedelmi és beruházási kapcsolatának fontosságát, és felszólítja az uniós tagállamokat és intézményeket, hogy hogy Kínával szemben egységesen és összehangoltan lépjenek fel; úgy véli, hogy az 16+1 kezdeményezés keretében megvalósuló beruházási kezdeményezések nem áthatják alá az EU egységét, és nem lehetnek kontraproduktívak az egységes hang képviselőire irányuló erőfeszítésekkel szemben;
45. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze az EU gazdasági függőségét az olyan stratégiai ágazatokban, mint a kritikus fontosságú nyersanyagok, amelyek némelyike kizárólag Kínában található meg, és hangsúlyozza, hogy sürgősen fokozni kell az európai ellátási láncok ellenálló képességét; hangsúlyozza, hogy erőfeszítéseket kell tenni az EU növekedésének kettős hajtóerejéhez szükséges kulcsfontosságú stratégiai erőforrásokhoz való uniós hozzáférés diverzifikálása és megerősítése érdekében, különös hangsúlyt fektetve a kritikus nyersanyagok 2020-ban frissített negyedik listáján szereplő 30 elemre; emlékeztet az EU azon általános célkitűzésére, hogy a közös kereskedelempolitika keretében kiépítse nyílt stratégiai autonómiáját; ismét hangsúlyozza, hogy a kereskedelem és a biztonság közötti kapcsolat egyre nagyobb jelentőséggel bír az EU nemzetközi kereskedelempolitikájában;
46. felhívja a tagállamokat, hogy törekedjenek nagyobb átláthatóságra, koherenciára és egymással folytatott koordinációra a kétoldalú beruházási projektekkel és megállapodásokkal kapcsolatos kérdésekben, különös tekintettel a stratégiai eszközökbe és a kritikus infrastruktúrába történő közvetlen külföldi befektetésekre; felhívja a figyelmet a gazdasági függőségek és a tagállamok szintjén tapasztalható külső politikai befolyás közötti kapcsolatokra; emlékeztet arra, hogy meg kell erősíteni a közvetlen külföldi befektetések átvilágításáról szóló jelenlegi uniós rendeletet annak biztosítása érdekében, hogy megakadályozzanak minden olyan potenciális beruházást, amely veszélyeztetheti az EU biztonságát és közrendjét; felszólítja az uniós tagállamokat, hogy a Bizottság 2020. márciusi iránymutatásainak értelmében sürgősen fogadjanak el egy nemzeti átvilágítási mechanizmust, ha eddig még nem tették.
47. meggyőződése, hogy az EU és Kína közötti kétoldalú kereskedelmi és beruházási kapcsolat stratégiai jelentőségű, és szabályokon kell alapulnia, és középpontjában a többoldalú kereskedelmi rendszernek és a viszonzosság elvének kell állnia; megismétli, hogy bár aggasztó tendencia figyelhető meg a gazdaságok szétválasztására, az átfogó kereskedelmi és beruházási kapcsolatok terén szükséges a határozottabb végrehajtás és a kötelezettségvállalások betartása; felszólítja Kínát, hogy vállaljon aktívabb és felelősebb szerepet a WTO és más többoldalú kezdeményezésekben, hozzáigazítva fejlettségi szintjét gazdasági erejéhez, és teljes mértékben tartsa be valamennyi WTO- és nemzetközi kötelezettségét; felhívja a Bizottságot és a kínai hatóságokat, hogy szorosan működjenek együtt a WTO szabálykönyvének megreformálásában a fenntarthatóbb fejlődés, a zöld átmenet és a digitális forradalom előmozdítása, valamint a stabilitás és a jogbiztonság megteremtése érdekében a nemzetközi kereskedelmi szinten;
48. aggódik az EU és Kína közötti egyre kevésbé kiegyensúlyozott kétoldalú gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok miatt; hangsúlyozza, hogy az egyensúly helyreállítása és az egyenlőbb versenyfeltételek alapvető fontosságúak az EU érdekei szempontjából; úgy véli, hogy Kínának és az EU-nak egyenlő versenyfeltételeket és gyümölcsöző kapcsolatot kell kialakítania a gazdasági rendszer közötti különbségek ellenére; e tekintetben kiemeli az EU által a kereskedelmi eszköztár megerősítése érdekében végzett munkát, ugyanakkor elismeri, hogy nyílt párbeszédet kell folytatni az olyan

közös kihívásokról, mint az éghajlatváltozás elleni globális küzdelem; hangsúlyozza, hogy az EU-nak sürgősen ki kell egészítenie számos önálló intézkedését, ideértve a közvetlen külföldi befektetések átvilágításáról szóló uniós rendelet szigorítását, a belső piacot torzító külföldi támogatásokról szóló jogszabályokat, egy aktív és hatékony nemzetközi közbeszerzési eszköz gyors elfogadását, a kettős felhasználású technológiák exportjára vonatkozó intézkedéseket, a kényszerítés elleni hatékony eszközt, a fenntartható vállalatirányításra vonatkozó jogszabálycsomagot, valamint az ellátási láncra vonatkozó, kötelező kellő gondossági követelményekről rendelkező jogszabályokat, amelyeknek a kényszermunka termékeire is behozatali tilalmat kell előírniuk; úgy véli, hogy szükséges lenne további célirányos intézkedéseket elfogadni az EU globális emberi jogi szankciórendszere keretében;

49. ismételten hangot ad mély aggodalmának amiatt, hogy az európai vállalkozások számos akadályba ütköznek a kínai piacra való belépés és az ottani működés során; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Kína 14. ötéves tervében említett „kettős keringés stratégiája” tovább rontja majd az uniós vállalatok számára az üzleti környezetet; ismételten hangsúlyozza, hogy különösen aggasztónak tartja a kínai állami tulajdonú vállalatok piactorzító gyakorlatait, többek között az iparnak nyújtott állami támogatásokat, a kínai állami vállalatokkal szembeni kedvezményes bánásmódot, a szellemi tulajdon eltulajdonítását, a kényszerített technológiatranszferet és adatlokalizálást, az ipari kapacitásfelesleget az olyan ágazatokban, mint az acélipar, továbbá a kapcsolódó exportdömpinget, valamint az egyéb tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat, és a növekvő mértékű általános politikai beavatkozást az üzleti környezetbe, beleértve a magánszektor is; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a WTO szintjén a hasonló gondolkodású szövetségesekkel folytatott együttműködésüket annak érdekében, hogy közös megközelítést dolgozzanak ki e tisztességtelen kínai kereskedelmi gyakorlatok kezelésére; üdvözli az EU és az USA Kínáról folytatott párbeszédét amely az együttműködés eszköze olyan kérdésekben, mint a kölcsönösség, a multilateralizmus, a piactorzító gyakorlatok, a gazdaság és más olyan strukturális kérdések, amelyek esetében az EU-USA együttműködés hozzáadott értéket teremthet; meggyőződése, hogy alapvető fontosságú a kínai piac jogalkotási és szabályozási fejleményeit érintő megfelelő tájékoztatás, tekintettel annak átláthatatlan és államilag vezérelt jellegére; ezzel összefüggésben emlékeztet az uniós intézményekkel, az Európai Unió Kínai Kereskedelmi Kamarájával és valamennyi helyi partnerünkkel folytatott gyakori és őszinte eszmecserék fontosságára;
50. rendkívül lényegesnek tartja, hogy külön meg kell vitatni az acél és az alumínium globális többletkapacitása által okozott torzulások negatív kereskedelmi hatásait és lehetséges megoldásait, párhuzamosan az ipari támogatások WTO-szintű, szintén nagy fontosságú kezelésével; sürgeti Kínát, hogy a kapacitásfelesleg megszüntetése és az egyenlő versenyfeltételek helyreállítása érdekében vegyen újra részt az acéliparban kialakult kapacitásfelesleggel foglalkozó globális fórum munkájában; megjegyzi, hogy Kína azon tervei ellenére, hogy bezárja az elavult gyártóüzemeket és korszerűsíti a termelést, az éves nyersacéltermelése négy éven át új rekordokat ért el; ösztönzi a kínai hatóságokat, hogy tegyenek eleget a nyersacél-termelés csökkentésére irányuló kötelezettségvállalásaiknak;
51. e tekintetben emlékeztet a kereskedelem, a szabadalmak és a szabványok közötti összefüggésekre; úgy véli, hogy a szabványosítás és a növekvő nemzetközi verseny normatív elemei alapvető fontosságúak az EU kereskedelempolitikája szempontjából, és azoknak a stratégiai iparpolitika egyik fő pillérének kell képeznie; emlékeztet arra, hogy a

szabványosítás a hírek szerint olyan kockázatos terület, ahol Kína eltérhet a normáktól és leválaszthatja gazdaságát; kiemeli, hogy a hamisítás a szellemi tulajdon védelmére irányuló uniós erőfeszítések egyik kiemelt prioritása; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Unióba érkező hamisított és kalózáruk túlnyomó része továbbra is Kínából származik, mind az érték, mind a mennyiség tekintetében; hangsúlyozza, hogy a földrajzi árujelzőkről szóló megállapodás az első lépést jelenti a hamisítás elleni küzdelemben, és sürgeti az Európai Bizottságot, hogy fokozza az EU szellemi tulajdonának védelmére irányuló erőfeszítéseket, a szabadalmakat is beleértve; aggodalmát fejezi ki a kínai bíróságok azon kialakulóban lévő gyakorlata miatt, amely révén világszerte joghatóságra tartanak igényt a szabványhoz nélkülözhetetlen szabadalmakra vonatkozó tisztességes, ésszerű és megkülönböztetésmentes engedélyezési feltételek meghatározása tekintetében, és megakadályozzák a vállalatokat abban, hogy megtámadják határozataikat; hangsúlyozza, hogy ez a gyakorlat lehetővé teszi a kínai vállalatok számára, hogy ne fizessenek tisztességes árat a szabványhoz nélkülözhetetlen szabadalmak használatáért, és veszélyezteti az európai kutatást; kéri a Bizottságot, hogy e kérdésben folytasson párbeszédet a kínai hatóságokkal; kéri, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a digitalizáció és a kommunikáció területén elkövetett jogsértésekre valamennyi érintett szerven belül, beleértve az ENSZ Nemzetközi Távközlési Egyesületét is, együttműködve az EU hasonló gondolkodású partnereivel, különösen az Egyesült Államokkal; sürgeti, hogy folytassanak több szakpolitikai vitát az olyan kínai kezdeményezések következményeiről, mint a Made in China 2025 vagy – az egyre jelentősebbé váló – China Standards 2035; aggodalmát fejezi ki ezzel összefüggésben Kína növekvő digitális önkényuralmával és digitális kormányzási modelljének világszerte történő népszerűsítésére irányuló erőfeszítéseivel kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy szükség van a közös nyilatkozatról szóló kezdeményezés keretében az e-kereskedelemre vonatkozó WTO-megállapodásra a Kínával való kapcsolatokban az alapvető szintű nyitottság és egyenlő versenyfeltételek előmozdításához;

52. kéri, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet azokra az európai kkv-kra, amelyek kereskedelmi és beruházási kapcsolatokat alakítanak ki Kínával, és üdvözli, hogy a Bizottság támogatja többek között a kkv-barát kezdeményezéseket, például a „Piacrajutási Portált”, a származási szabályokra vonatkozó önértékelési eszközt (ROSA) vagy a China IPR SME Helpdesk ügyfélszolgálatot (tanácsadás a szellemi tulajdonjogukat Kínában érvényesíteni kívánó uniós kkv-k számára);
53. tudomásul veszi az EU és Kína közötti átfogó beruházási megállapodás (CAI) politikai szintű elvi megkötését, ugyanakkor elismeri a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a szabályokon alapuló szerepvállalás révén tegyen a piacra jutási aszimmetriákkal, az egyenlő versenyfeltételekkel és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos hiányosságok ellen; emlékeztet azonban arra, hogy a kereskedelmi kapcsolatok nem légyeres térben alakulnak ki;
54. felhívja a Bizottságot, hogy konzultáljon a Parlamenttel, mielőtt bármely lépést tenne a CAI megkötése és aláírása érdekében; sürgeti Kínát, hogy tegyen konkrét lépéseket a kényszermunkáról szóló 29. és 105. számú ILO-egyezmény ratifikálása és végrehajtása érdekében; kiemeli, hogy Kína elkötelezte magát a ratifikált ILO-egyezmények hatékony végrehajtása és egyéb, újabb és alapvető ILO-egyezmények ratifikálása mellett is;
55. megjegyzi, hogy 26 uniós tagállam régi típusú kétoldalú beruházási megállapodást kötött Kínával; emlékeztet azonban arra, hogy a CAI önmagában nem képes

megoldani a Kínával fennálló gazdasági és politikai kapcsolatunkat veszélyeztető valamennyi kérdést, ezért azt az egyoldalú intézkedések megerősített és határozottabb uniós eszköztárának összefüggésében kell vizsgálni; hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament alaposan meg fogja vizsgálni a megállapodást, beleértve a fenntartható fejlődésről szóló szakaszt is;

57. hangsúlyozza, hogy a megállapodás megfelelő végrehajtása és hatékony érvényesítése kulcsfontosságú tényező lesz a megállapodásnak a kereskedelmi és beruházási kapcsolatok strukturális aszimmetriáinak orvoslása terén megvalósuló hasznossága és sikere szempontjából; kiemeli, hogy a Bizottság kereskedelmi jogérvényesítési főtisztviselő hivatalával folytatott strukturált és gyakori eszmecseréknek fontos szerepe és jelentősége van a CAI jövőbeli végrehajtásának értékelése terén, amennyiben elfogadásra kerül; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a parlamenti diplomácia fontos szerepet játszik a kölcsönös megértés, az átlátható kommunikáció és az őszinte párbeszéd elősegítése terén;
58. üdvözli a földrajzi jelzésekről szóló EU–Kína megállapodás hatálybalépését, és ismételten hangsúlyozza a megállapodás hatékony végrehajtásának és mindkét fél piacain való érvényesítésének fontosságát; üdvözli, hogy a földrajzi jelzésekről szóló jelenlegi EU–Kína megállapodást mindkét oldalról további 350 földrajzi jelzésre fogják kiterjeszteni; hangsúlyozza, hogy ez a földrajzi jelzésekről szóló korlátozott megállapodás mintaként és alapul szolgálhat a jövőbeli földrajzi jelzésekről szóló megállapodásokhoz; kiemeli, hogy a kereskedelmi jogérvényesítési főtisztviselő kulcsfontosságú szerepet fog játszani e megállapodás betartásának nyomon követésében és javításában; felhívja a kereskedelmi jogérvényesítési főtisztviselőt, hogy haladéktalanul reagáljon a megállapodás helytelen végrehajtása esetén;
59. hangsúlyozza, hogy Kínának még hosszú utat kell megtennie ahhoz, hogy szabad piacgazdasággá váljon, tekintettel a gazdaságára, az árakra, a költségekre, a termelésre és a kibocsátásra vonatkozó vállalati döntésekre gyakorolt igen jelentős állami befolyásra; e tekintetben ösztönzi Kínát, hogy tegyen további lépéseket a Kínában működő vállalatai és külföldi vállalatai felé;
60. szorgalmazza az 5G telepítésére irányuló projektek, valamint a 6G, a mesterséges intelligencia (MI) és a big data technológia terén folytatott kutatás finanszírozásának növelését a jövőbeli hálózatbiztonság és a nagyobb digitális szuverenitás érdekében, ami létfontosságú lesz a digitalizáció és a gazdasági növekedés, valamint a Kínával szemben fennálló technológiai szakadék megszüntetése szempontjából, valamint azon kockázatok kiküszöbölése érdekében, amelyeknek a NATO-tagok és partnereik ki lehetnek téve Kína 5G technológiájának a távközlési hálózatokba való integrálásával, mivel az ilyen fellépés alááshatja a demokratikus kormányzás jövőjét; felszólít továbbá egy összehangolt uniós kiberbiztonsági stratégia kidolgozására és a tagállamok e területre vonatkozó képességeinek növelésére, többek között az EU kritikus infrastruktúráját veszélyeztető, harmadik országokból, többek között Kínából eredő fenyegetések elleni védelem megerősítése érdekében;
61. hangsúlyozza a mesterséges intelligencia szabályozásával, valamint a mesterségesintelligencia-rendszerek és a kapcsolódó technológiák etikai és polgári jogi felelősségi keretével kapcsolatos munka fontosságát, amely az EU liberális és demokratikus értékeit osztó kulcsfontosságú stratégiai partnerekkel partnerségben fellendíti az emberközpontú és a magánélet védelmét szem előtt tartó innovációt;

hangsúlyozza, hogy a társadalmi pontozási rendszerek nincsenek összhangban az EU alapvető értékeivel; hangsúlyozza, hogy az Uniónak meg kell őriznie az egyén jogait; ezért hangsúlyozza, hogy ilyen megfigyelési politikákat és eszközöket semmilyen körülmények között nem szabad alkalmazni az EU-ban; hangsúlyozza ezért, hogy az EU-nak arra kell törekednie, hogy korlátozza és ellensúlyozza a digitális elnyomás transznacionális hatókörét;

Az alapvető európai érdekek és értékek védelme és előmozdítása az EU hatékonyabb geopolitikai szereplővé alakítása révén

62. úgy véli, hogy az EU-nak tagállamai egységesebb geopolitikai megközelítésének biztosítása, valamint saját stratégiai autonómiájának és kapacitásának előmozdítása, illetve az Egyesült Államokkal és más hasonló gondolkodású partnerekkel folytatott együttműködés révén továbbra is folytatnia kell a munkát egy eredményesebb geopolitikai szereplővé alakulás érdekében;
63. kiemeli, hogy az európai szomszédságpolitika sikere határozza meg, hogy az EU képes-e globális szereplővé válni; figyelmeztet arra, hogy Kína egyre növekvő szerepet játszik az EU közvetlen szomszédságában, beleértve a tagjelölt országokat is; uniós szintű stratégiai megközelítést szorgalmaz a szomszédos országokban, különösen a Nyugat-Balkánon megvalósuló beruházásokon, kölcsönökön és üzleti tevékenységeken keresztül megnyilvánuló kínai fellépésekkel szemben; felszólít különösen az EU aktív szerepvállalására annak érdekében, hogy ezen országok számára életképes alternatívát biztosítson a kínai beruházásokkal szemben;
64. rámutat arra, hogy meg kell erősíteni az EU önvédelmi eszközeit, növelni kell képességeit tengerentúli érdekeltségeinek védelmére, proaktívabb, következetesebb és stratégiaibb szerepet kell játszania közvetlen szomszédságában, és biztosítania kell a tagállamok geopolitikai megközelítésének egységét;
65. úgy véli, hogy az Európa jövőjéről szóló konferenciának fórumot kell biztosítania az EU külső fellépéseiről szóló vitához, például az emberi jogok védelmével kapcsolatos kérdésekről, és meg kell vitatnia, hogy hogyan lehet elérni a nyílt stratégiai autonómiát; kiemeli annak fontosságát, hogy megvitassák az EU közös kül- és biztonságpolitikájának javításához és erősítéséhez kapcsolódó kérdéseket, többek között azáltal, hogy az alelnök/főképviselő erősebb megbízatást kap arra, hogy az EU nevében eljárjon, és megtegye a szükséges lépéseket a minősített többségi szavazásnak a külügyek egyes területein történő bevezetése érdekében; felszólít a tagállamok közötti védelmi együttműködés megerősítésére az európai stratégiai védelmi képességek javítása, valamint egy teljes értékű európai védelmi unió létrehozása céljából, amely magában foglalná az európai katonai képességeket is;
66. rámutat arra, hogy az EKSZ-t fel kell vértetni a kínai dezinformációs műveletek tanulmányozásához és az ellenük való fellépéshez szükséges megbízatással és erőforrásokkal, beleértve egy kifejezetten a Kínából származó dezinformációra összpontosító, távol-keleti stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoport létrehozását; felszólítja Kínát, hogy tartózkodjon attól, hogy rejtett eszközök révén manipulálja a közéleti vitákat az EU-ban; ösztönzi a Bizottságot, hogy az EU-n belüli független és szabad médiatudósítások megóvása érdekében dolgozzon ki egy uniós szintű szabályozási rendszert annak megakadályozására, hogy a harmadik országok kormányai által finanszírozott vagy ellenőrzött médiavállalatok európai

médiavállalatokat vásárolhassanak annak érdekében; javasolja, hogy az európai média és a nemzetközi partnerek, például Tajvan közötti együttműködés ösztönzése révén diverzifikálják a kínai nyelvű médiát Európában; hangsúlyozza továbbá, hogy sürgősen jelentősen növelni kell a Kínával kapcsolatos szakértői kapacitást az EKSZ-en és általában a Bizottságon belül;

67. rámutat a Kínára vonatkozó független, az egyetemeken, agytrösztökben, kutatóintézetekben és iskolákban Uniószerinti, kínai pénzügyi támogatástól vagy befolyástól mentesen folytatott tanulmányok és kutatások fontosságára, biztosítva a tudományos integritást és a szólásszabadságot; ezért felszólítja az EU-t, hogy dolgozzon ki programot a Kínával kapcsolatos uniós kutatás és nyelvi képzés finanszírozására;
68. rámutat arra, hogy a kínai kultúra, nyelv és politika tanulmányozására a KKP befolyása alatt álló programoktól független programokat kell bevezetni, például a tajvani egyetemekkel és társadalommal való szorosabb kapcsolatok révén;
69. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe és stratégiájába foglalja bele Kína Északi-sarkvidék iránti rohamosan növekvő érdeklődését és részvételét; felszólít a felkészülésre az Északi-sarkvidék északi tengeri útvonalán való hajózás szabadságának biztosítása érdekében; tudomásul veszi Kína befektetéseit az Északi-sarkvidéken a kutatásba és a stratégiai infrastruktúrába, és megjegyzi, hogy az EU-nak nem szabad teret veszítenie ezen a területen;
 - o
 - o o
70. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, valamint tájékoztatásul a Kínai Népköztársaság kormányának.